

[Palle Simonsen]

le tilpasse mål og midler, så lod man enten midlerne være uændrede eller reducerede dem og tilpassede målet til midlerne.

Jeg må nok sige, at når man ser på selve målsætningen, som den er formuleret i ministerens fremsættelsestale, så berettigede den egentlig til en større økonomisk ramme for det danske forsvar end den, der er blevet realiteten.

Jeg vil også godt sige til hr. Knud Damgaard, som kom langt omkring, at den debat, vi har i dag, jo alene drejer sig om, hvordan dansk forsvar skal indrettes i de kommende tre år. Den drejer sig ikke specielt om afspænding og nedrustning, og den drejer sig ikke specielt om problemer, der måtte være i NATO-alliancen som helhed. Man tør jo nok sige, at det bidrag, vi nu præsterer til dansk forsvar i de kommende tre år, i hvert fald ikke kan stemples som værende noget tilløb til oprustning. Det er, hvad jeg vil kalde et minimum af det, som er acceptabelt, når vi fortsat skal efterleve målet om et troværdigt dansk forsvar.

Forligsforhandlingerne var, som jeg startede med at sige, lange og besværlige, men det lykkedes da at nå et resultat, som var bedre end det, regeringen spillede ud med, og dermed var der argumenter for endnu en gang at søge at etablere det brede politiske grundlag. Det vil jo være forkert at skjule, at den nye forsvarsordning betyder en forringelse styrkemålmæssigt. Der har måske nok, umiddelbart efter at forliget blev indgået, ligesom bredt sig en fornemmelse af, at det var heroisk, hvad der var nået, men stadig væk må vi erkende, at vi får mindre mandskab og mindre materiel i de kommende tre år, end vi har haft tidligere. Det skal dog også siges for at skabe balance, at forholdet til de aktuelle tal under den gamle forsvarsordning naturligvis er bedre, end når vi sammenligner med de mål i 1973-ordningen, som der ikke var økonomi nok til at leve op til.

Forsvarsministeren nævner i bemærkningerne til lovforslaget om forsvarets organisation, at det er en naturlig konsekvens af den siden 1960 førte forstærkningspolitik, at Danmark som hidtil søger at opnå den bedst mulige sikkerhed i forbindelse med samarbejdet med vore allierede. Det er vi enige i. Vi har som bekendt endnu ikke nogen aftale om øgede forstærkningsarrangementer, men vi vil gerne sige til regeringen også ved denne

lejlighed, at vi lægger vægt på, at regeringen er så aktiv som muligt i bestræbelserne for at få nye forstærkningsaftaler.

Når hr. Knud Damgaard siger, at forhandlingerne om nye forstærkningsaftaler skal ske under hensyntagen til afspændingsbestræbelserne, vil jeg godt sige, at jeg mener, at forhandlingerne om forstærkninger først og fremmest skal ske ud fra den målsætning, som ligger i den danske forsvarsordning, den målsætning, som har ligget klar siden 1973, men som er lidt svækket, det erkender jeg, i bemærkningerne til det lovforslag, vi nu står med; jeg håber, at det vil lykkes under udvalgsarbejdet at stramme den op. Men det, som det stadig væk er væsentligt at holde fast i, er, at forstærkningspolitikken er en væsentlig bestanddel af dansk forsvars samlede målsætning. Man kan nok sige, at regeringen ikke har været så aktiv, som den efter vor opfattelse burde have været. Havde man været aktiv på et tidligere tidspunkt, havde man måske også stået med nogle bedre muligheder for nye forstærkningsaftaler.

Loven om forsvarets organisation vil, som det er nævnt, blive en rammelov. Det har den været før, men det er en lov, som giver forsvarsministeren betydelig større bemyndigelser end før, og jeg vil godt sige klart, at det er vi kritiske over for. Vi har som bekendt i tidligere love, i bemærkninger, i betænkninger osv. haft fastlagt klare retningslinjer for, hvordan forsvaret skulle se ud, men jeg går også ud fra, at selv om der i forbindelse med lovforslagets præsentation siges, at nu kan man diskutere løbende, hvordan forsvaret skal se ud, er vi enige om, hvordan forsvaret skal se ud for de kommende tre år. Selv om der er tale om en rammelov, mener jeg faktisk, at det står klart, hvilke styrkemål vi har ved udgangen af 1984. Det er en del af forliget, og dermed kan man sige, at gennem forliget forsvinder noget af den bemyndigelse, som ministeren ønsker at få.

Jeg skal i øvrigt om dette lovforslag kun sige, at vi er skeptiske over for forslaget om ændring af forsvarskommandoens øverste ledelse. Vi er skeptiske over for tanken om, at værnscheferne skal miste ansvar og kompetence, og det vil vi gerne have en nærmere drøftelse af i udvalget.

Hvad angår hjemmевærnsloven, lægger vi vægt på, at der ikke sker nogen ændring i